

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

4 juli 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING EN AMBTENARENZAKEN

Vraag om uitleg van mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur en Ambtenarenzaken en tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de veiligheidsmaatregelen voor het personeel van de dienst Kind en Gezin te Brussel

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur en Ambtenarenzaken, over het luchthavenbrandweerpersoneel

Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken

Donderdag 4 juli 2002

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 15.07 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur en Ambtenarenzaken en tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de veiligheidsmaatregelen voor het personeel van de dienst Kind en Gezin te Brussel

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw De Maght-Aelbrecht tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur en Ambtenarenzaken en tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de veiligheidsmaatregelen voor het personeel van de dienst Kind en Gezin te Brussel.

Minister Van Grembergen zal tevens in naam van minister Vogels antwoorden.

Mevrouw De Maght-Aelbrecht heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, voor eerst wil ik duidelijk maken dat ik deze vraag niet stel om iedereen de schrik op het lijf te jagen. De situatie ter plaatse bevreemdt mij echter een klein beetje. De personeelsleden kampen daar echt met problemen.

De voorbije jaren hebben de personeelsleden van de dienst Kind en Gezin die gevestigd is aan de Hallepoortlaan 27 in Brussel, het duidelijk niet onder de markt gehad. Regelmatig worden ambtenaren er door kleine en grote vanden bedreigd, geslagen en bestolen. Deze onverlaten hebben het

vooral gemunt op handtassen en portable computers.

Vanuit de instelling zelf worden daarom regelmatig initiatieven genomen om het personeel op het gevaar te wijzen. Zo werd recent een overzicht gegeven van preventiemaatregelen die de persoonlijke veiligheid van en naar het werk moeten verhogen. Ik heb dat overzicht bij me, ik kan u dat even laten zien. Er worden ook specifieke tips gegeven voor autobestuurders. Ten slotte worden er ook nog tips gegeven vanuit de ervaring op het terrein.

Ik geef enkele voorbeelden van de raadgevingen. De ambtenaren krijgen de raad in groep naar het station te stappen, schaars verlichte zones of verdachte samenscholingen in de straat te vermijden en de handtas alleen te vullen met waardeloze spullen, dus geen portefeuille of gsm. Men geeft zelfs de raad om de identiteitskaart niet in de handtas te steken. Een fotokopie zou volstaan. Er wordt voorts ook gesteld dat men er goed aan doet om zeker niet te veel contant geld bij zich te hebben.

Personeelsleden die met de wagen komen, krijgen informatie over het voorkomen van diefstallen uit het voertuig, diefstal van het voertuig, carjacking en zelfs homejacking. De informatie gaat zelfs zo ver dat – zoals ik reeds heb aangegeven – de preventiedienst van Kind en Gezin 'ervaringen van en op het terrein' kan geven en in voortdurend overleg is met het personeel. Dit laatste is zeker nodig.

Dit zijn uiteraard stuk voor stuk goede maatregelen, maar ik vraag me af of ze voldoende zijn en of men dat kan volhouden. Er was bijvoorbeeld een tijdlang een bodyguard aanwezig, die personeelsleden begeleidde van het gebouw naar het Zuidstation. Dat is nu niet meer het geval, blijkbaar omwille van praktische redenen. Niet iedereen heeft op hetzelfde tijdstip een trein of kan van tevoren precies zeggen welke trein hij of zij zal nemen. Samen-

De Maght-Aelbrecht

gevat : één bodyguard kan niet overal tegelijk zijn, en mensen kunnen niet altijd wachten tot hij terug is van het station om dan met een volgend groepje weer naar 'de Zuid' te stappen.

De volgende vragen heb ik zowel aan minister Van Grembergen als aan minister Vogels gesteld. Minister Van Grembergen is bevoegd voor ambtenarenzaken. Als ik me niet vergis, is minister Vogels verantwoordelijk voor Kind en Gezin. De initiatieven moeten dus toch ook van daar komen.

Mijnheer de minister, hoeveel mensen werken er op dit ogenblik bij Kind en Gezin aan de Hallepoort in Brussel ? Hoeveel meldingen van diefstallen, al dan niet met geweld of braak, werden de voorbije twee jaar geregistreerd ? Hoeveel notebooks – portable computers – van de dienst werden de voorbije twee jaar reeds met geweld afhandig gemaakt van het personeel ? Op welke manier werd de situatie met de politie van Brussel besproken ? Is er een evaluatie ? Is er bereidheid om in meer politiebewaking te voorzien ? Hebben de beide bevoegde ministers over de problematiek van de persoonlijke veiligheid al overleg gepleegd met elkaar en met de onderscheiden vakbonden om de situatie te verbeteren ? Welke maatregelen zijn er al genomen om de slachtoffers op te vangen ? Daarover hoor ik trouwens geen al te goede geruchten. Is er in een budget voorzien om binnen deze dienst het personeel preventief te wapenen of in slachtofferhulp te voorzien ?

Door het stellen van deze vragen hoop ik dat we allemaal kunnen bijdragen tot de verbetering van de situatie aldaar. Ik kan overigens ook nog het volgende melden : in de omgeving werd een nieuw administratief gebouw van de NMBS in gebruik genomen. De mensen die daar werken, kampen met dezelfde problemen. Ik denk dus echt dat het probleem samen met Brussel zal moeten worden aangepakt.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, collega's, in de centrale administratie van Kind en Gezin in de Hallepoortlaan zijn op dit ogenblik 356 personeelsleden tewerkgesteld.

Sinds juni 2000, de voorbije twee jaar, zijn er 3 meldingen geregistreerd van diefstallen in het gebouw van de centrale administratie, al dan niet met geweld of braak, en 3 meldingen van diefstal op per-

soneelsleden in de Engelandstraat. Dat is in ieder geval de informatie die wij hebben gekregen, wat uiteraard niet wil zeggen dat een en ander zich beperkt heeft tot deze gevallen. Als er immers op de dienst zelf geen aangifte wordt gedaan, kan er ook geen registratie gebeuren. Drie notebooks – portable computers – van personeelsleden van de centrale administratie werden in de Engelandstraat de voorbije 2 jaar met geweld afhandig gemaakt van het personeel.

Naar aanleiding van de berovingen, die al dateren van het voorjaar 2000, werd in overleg met de politie van Brussel en op initiatief van Kind en Gezin op 20 maart 2000 een vergadering georganiseerd met als thema 'de veiligheid van en naar het werk'. Er waren ook andere administraties bij aanwezig. Dit resulteerde in een verhoogd aantal politiepatrouilles. De stad heeft daar dus op gereageerd.

Aan de personeelsleden werden gratis alarmtoestelletjes aangeboden. Deze toestellen geven een schril alarmgeluid als de veiligheidspin er wordt uitgetrokken. Ze werden bevestigd aan handtas of draagtas met laptop, zodat het alarm afgaat als die wordt weggerukt. Een veiligheidsagent begeleidde gedurende de eerste maand de personeelsleden op geregelde tijdstippen tussen 16 uur en 18 uur naar het station. Preventie- en veiligheidstips werden door de interne preventiedienst via intranet naar de personeelsleden verstuurd en nu nog regelmatig herhaald. Tussen de preventieadviseurs van de deelnemers aan de hiervoor vermelde overlegvergadering wordt momenteel nog verder overleg gepleegd. Er is ook verdere opvolging en evaluatie via een werkgroep van MOVI.

Het overleg met de syndicale organisaties gebeurt in het tussenoverlegcomité, wat het geëigende forum is voor dergelijke veiligheidsdossiers. Dit is onder andere gebeurd naar aanleiding van de overvallen in het voorjaar 2000. De veiligheidsproblematiek in het algemeen is overigens een vast item op elke vergadering van het tussenoverlegcomité.

De interne preventiedienst, bestaande uit een preventieadviseur-coördinator met kwalificatie veiligheid van niveau A, twee preventieadviseurs niveau B – veiligheid en milieu -, een interne bedrijfsverpleegkundige, een externe bedrijfsarts en een sociale dienst staan ter beschikking voor de opvang van de slachtoffers. Er is dus eigenlijk een begeleidingscel. De preventiedienst en de sociale dienst brengen zo spoedig mogelijk na de feiten een persoonlijk bezoek aan de slachtoffers, waarbij de feiten uitvoerig op een rijtje kunnen worden

Van Grembergen

gezet. Dit heeft voor de slachtoffers dan al een heilend effect.

De sociale dienst zal in eerste instantie naar het verhaal van de slachtoffers luisteren en onderzoeken welke vorm van hulpverlening eventueel aangewezen is. Interne preventietips met betrekking tot veiligheid worden hierbij steeds herhaald. Er wordt aangeraden om zich in groep naar het station te begeven. Momenteel wordt ook gezocht naar een oplossing om de notebooks veiliger en ergonomischer op te bergen. De cel Verzekeringen maakt ook een arbeidsongevallenaangifte op.

Inzake materiële hulpverlening zal een dossier worden voorbereid voor het beperkt comité van de sociale dienst. Voor psychologische ondersteuning zal indien nodig doorverwezen worden naar externe professionele hulpverlening.

Er bestaat geen specifiek budget voor 'veiligheid', maar naargelang de uitgave worden verschillende interne rekeningen aangesproken. Zo werden de alarmtoestelletjes betaald via de rekening 'materiaal', de slachtofferhulp via de rekening 'sociale dienst' en de veiligheidsagent via de rekening 'werkingskosten'.

Ik onderschat dit probleem zeker niet. Ik werd immers ook zelf al op de hoogte gebracht van het feit dat daar wel degelijk problemen zijn.

De voorzitter : Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Mijnheer de minister, ik ben zeer dankbaar voor de aandacht die u aan deze problematiek besteedt. Ik ben ervan overtuigd dat men daar verder aan zal werken.

Voor de toekomst wil ik misschien nog de volgende tip geven. Mocht men er ooit aan denken om te verhuizen en al die problemen te ontlopen : in Aalst komt het gebouw van de dienst Kijk- en Luistergeld vrij.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur en Ambtenarenzaken, over het luchthavenbrandweerpersoneel

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van den Eynde tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur en Ambtenarenzaken, over het luchthavenbrandweerpersoneel.

Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit dossier betreffende de benoeming van het luchthavenbrandweerpersoneel is niet nieuw. Integendeel, het sleept reeds jaren aan, wat de zaak eigenlijk des te schrijnender maakt.

Op 24 maart 1997 werd door de afdeling Personenvervoer en Luchthavens van de administratie Wegen en Verkeer – departement Leefmilieu en Infrastructuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – een aanwervingsexamen georganiseerd voor technisch assistenten, functie luchthavenbrandweerman – rang D1 – voor de luchthavens van Antwerpen en Oostende. Er slaagden 37 kandidaten in hun examen. De resultaten van het vergelijkend examen voor toelating tot de stage werden gepubliceerd in het Staatsblad van 24 juni 1998. Vanaf dan zouden de geslaagden hun verplichte stageperiode kunnen aanvangen met benoeming tot technisch assistent, functie luchthavenbrandweerman.

Sinds 24 juni 1998 is er echter nog niets gebeurd : de stageperiode werd nog steeds niet aangevat en er werden nog steeds geen benoemingen doorgevoerd. Dit leidt tot heel wat verontrusting bij de luchthavenbrandweermannen, zeker als men rekening houdt met het feit dat veel van deze geslaagden gemiddeld reeds meer dan 5 jaar werkzaam zijn op de luchthaven, waardoor ze reeds heel wat ervaring hebben opgedaan. Ze leven echter nog steeds in onzekerheid over hun benoeming.

Ook al zijn deze mensen reeds meer dan 5 jaar geslaagd in hun examen, in hun loonzakje zit nog steeds geen euro vergoeding meer omdat ze nog

Van den Eynde

steeds niet benoemd zijn en hun stageperiode nog niet officieel is ingezet. De perikelen over het mogelijke voortbestaan van de twee regionale luchthavens en de uitbating van deze luchthavens maken de onzekerheid over de benoeming nog groter.

De tijd dringt, want in april werd een eenmalige verlenging gegeven voor de uitslag van het wervingsexamen dat genotuleerd werd in het Staatsblad. Mijnheer de minister, ik hoop dat u vandaag eindelijk klaarheid kunt scheppen in dit dossier en dat u me hopelijk goed nieuws kunt geven over de toekomst van de geslaagde kandidaat-luchthavenbrandweermannen.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, collega's, het personeel van de beide regionale luchthavens werd bij koninklijk besluit overgedragen aan het Vlaams Gewest. Het personeel bestond op dat moment uitsluitend uit statutair personeel.

De bevoegdheden inzake het beheer van de beide luchthavens werden vastgelegd in het 'Besluit van de Vlaamse regering betreffende het financiële en materiële beheer van de diensten met afzonderlijk beheer luchthaven Antwerpen en luchthaven Oostende'. Dit DAB-besluit bepaalt onder meer in artikel 16 dat de luchthavencommandanten bevoegd zijn voor de aanwerving en de bezoldiging van contractuelen voor onderhoud en bewaking. Op basis van dit artikel werden de meeste contractuelen van de luchthavens aangeworven. Het betreft hier onder andere wervingen binnen de diensten brandweer, beveiliging en schoonmaak.

Vooraf binnen de dienst brandweer werden in het kader van onderhoud en bewaking, en na gunstig advies van de Inspectie van Financiën, heel wat personeelsleden contractueel geworven. Niettemin kan men stellen dat het hier gaat om een permanente opdracht, en in die zin zou moeten worden overgegaan tot statutaire werving.

In 1997 werd na akkoord van de toenmalige minister van Ambtenarenzaken een vergelijkend wervingsexamen voor de functie van luchtvaartbrandweerman uitgeschreven. In het Belgisch Staatsblad van 24 juni 1998 werd de samenstelling van de wervingsreserve – 37 personen – gepubliceerd.

Na de publicatie van deze examenuitslag werd het niet meer opportuun gevonden om over te gaan tot statutaire wervingen, omdat de Vlaamse regering de intentie had een nieuwe beheersvorm voor de luchthavens Antwerpen en Oostende in te voeren in de vorm van een concessieovereenkomst. Op 3 maart 2000 heeft de Vlaamse regering echter beslist deze concessie niet te laten doorgaan.

Ondertussen besliste de Vlaamse regering op 19 oktober 2001 tot het sluiten van een managementovereenkomst voor de luchthavens van Oostende en Deurne. Daarbij werd eveneens beslist de aanwervingsstop voor statutair personeel op te heffen zodra het ontwerpbesluit betreffende het financiële en materiële beheer van de diensten met afzonderlijk beheer luchthaven Oostende en luchthaven Antwerpen zou worden goedgekeurd door de Vlaamse regering.

Er is één jaar verlenging gegeven voor de benoeming die werd genotuleerd in het Staatsblad. Zal de benoeming nog gebeuren ? Welnu, op 31 mei 2002 mandateerde de Vlaamse regering minister Stevaert om de voornoemde managementovereenkomsten voortijdig op te zeggen. Dit gebeurde onverwijld na de regeringsbeslissing. Momenteel bereidt minister Stevaert een nota voor aan de Vlaamse regering waarbij er in elke luchthaven een algemeen directeur zal worden aangesteld, waarbij de aanwervingsstop van de laureaten van het wervingsexamen zal worden opgegeven, en waarbij er een nieuw DAB-besluit zal worden voorgelegd, dat aan de algemeen directeur van elke luchthaven bevoegdheden zal geven inzake personeelsbeheer.

De voornoemde ontwerpnota ligt momenteel voor hoogdringend advies bij de inspecteur van Financiën en zal na advies van de minister van Begroting geagendeerd worden. Het is de bedoeling dat alles zeker voor het einde van 2002 gebeurt.

De stagereglementering wortelt in het Vlaams personeelsstatuut en bepaalt dat elke statutaire aanwerving gepaard gaat met een stage. Voor personen die voorheen contractueel in dienst waren, kan hierop dus geen uitzondering gemaakt worden. De benoeming van de personeelsleden zal na beëindiging van de stageperiode – vier maanden voor niveau D – met terugwerkende kracht ingaan vanaf het begin van de stageperiode.

Dit is het formele antwoord, dat in afspraak met minister Stevaert is opgemaakt.

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik hoop dat we tegen het eind van het jaar toch goede vooruitzichten zullen hebben voor ons luchthavenbrandweerpersoneel. Het zijn per slot van rekening toch mensen die een heel belangrijke taak te vervullen hebben, met name waken over de veiligheid van de passagiers en over de veiligheid van de omgeving van de luchthavens.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.28 uur.*
